

VYRÁBÍ:
Alfa model, Praha

Obvyklou cestou k novému modelu je jeho zakoupení v modelářském obchodě, buď v kamenném, nebo v poslední době stále více tom internetovém. Existuje však ještě jedna méně obvyklá cesta, a tou je výhra. To se povedlo loni mému synovi na tradiční modelářské akci MVVS Cup. V tombole si vylosoval stavebnici polomakety japonské stíhačky Nakajima Ki.84a Hayate (Hurikán) od firmy Alfa model. Radost měl dvojnásobnou. Jednak při létání ten den poškodil svůj model Jak-55, a navíc letadla z druhé světové války jsou jeho velké hobby.

Vzorem modelu Nakajima Ki.84a Hayate byla jedna z nejlepších japonských stíhaček. Byla velmi obratná, rychlá a přitom dobře ovladatelná. Zajímavostí je snaha o co největší úspory ve výrobních kapacitách při její sériové výrobě, které japonský průmysl měl v letech 1943–1945 k dispozici. Proti jiným podobným typům strojů se podařilo snížit dobu výroby téměř na polovinu.

Sestavení prakticky hotového modelu nechal syn na mně, on s ním raději létá. Stavebnice Ki.84a Hayate je řešena stejně jako ostatní modely firmy Alfa model. Jsou z vakuově vylisovaných skořepin z extrudovaného polystyrenu, kompletně poslepaných, s plastovými výztuhami a s hotovou povrchovou úpravou.

Po otevření kartonové krabice s velkou nálepkou s fotografií modelu a jeho technickými údaji na nás vykoukl již téměř hotový model. Trup s nalepenými ocasními plochami a připevněnou kabinou byl přichycený v krabici do kartonových držáků, vedle něj stejně připevněné kompletní křídlo. V sáčku bylo drobné příslušenství, jako šroubky, matice, podložky a vrtulový kužel. Dále krabice obsahovala velkou sadu vodou snímatelných

Nakajima Ki.84a Hayate

polomaketa japonské stíhačky

obtisků, český návod k sestavení a stavební výkres.

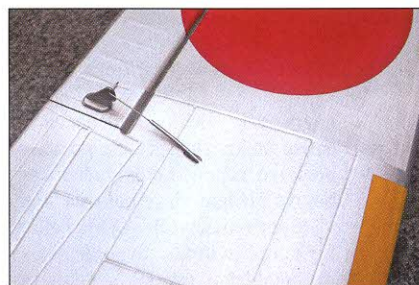
K Hayate jsem se nakonec dostal až v zimě, ale o to víc času jsem měl k dispozici. Pustil jsem se tedy nejdříve do prostudování návodu, který je velmi podrobně zpracovaný a nevynechává jediný detail. Odkazuje ve svém popisu na obrázky na stavebním výkrese. Podobné řešení bylo obvyklé u stavebnic, na které jsem byl zvyklý u mládí. Dnes je trend trochu jiný – podrobný popis s přímo vloženými obrázky konkrétní operace. Důležitým bodem návodu je důkladný seznam potřebného vybavení. Výrobce nabízí možnost osadit model různými pohony, od stejnosměrného motoru až po několik typů motorů střídavých. U každého motoru je doporučená vrtule a počet článků. Já jsem použil

jeden z doporučených, AXI 2804/22 a dvojčlánek Li-pol 1 200 mAh, obojí jsem měl ve svých zásobách.

Podle návodu jsem se pustil do první operace, tou je nanesení obtisků. To je u vodou snímatelných obtisků sice pracnější než u dnes používanějších samolepicích, ale výhodou je lepší přilnutí obtisku k povrchu a výrazně nižší hmotnost. Sada obtisků nabízí hned

Další, složitější činností byla instalace serva křídlek. V křídle už jsou od výrobce připravené dráty v plastových lanovodech a tím je poloha serva dána. To pak vychází kousek od náběžné hrany křídla zasunutě šik-

mo do připraveného výřezu. Protože se mi toto řešení moc nezдало, zhotovil jsem z bal-

některých různých možností markingu, návod k nim uvádí i historické podrobnosti. Dlouho jsem s vodou snímatelnými obtisky nepracoval a chtěl jsem je mít nanesené co nejčistěji. Nakonec jsem si s tím hrál celé dva večery.

zy klínovou podložku, tu do křídla zalepil a servo Modelcraft ES-05 k ní alespoň za spodní patku přišrouboval jedním vřutem.

Montáž serva výškovky byla úplně bez problémů. V trupu je pod kabinou zalepená deska s výřezem, do jednoho z nich jsem servo ES-05 přišrouboval a pákou připojil k připravenému drátu k výškovce. Později při předletové kontrole jsem si všiml, že se táhlo k výškovce má při odtlačování snahu dost prohýbat. Asi v polovině jsem jej proto pomocí sloupku z EPP přilepil zevnitř do trupu.

